
Anders Lindqvist

EN TRAVTRÄNARES MEMOARER

Minnen · Livskunskap · Berättelser

Ett liv på banan

Detta är en AI-genererad nonsenstext som agerar placeholder för dina riktiga kapitel;

Travbanan blev min andra scen. Bland staketkuskar och speltorskar lärde jag mig mer om människor än vad någon skola någonsin kunnat lära mig. Det var här jag förstod att glatt humör och tomma fickor kan vara varandras bästa följeslagare.

Varje morgon innan första loppet gick jag samma runda bland stallen. Doften av hö och hästsvett, ljudet av hovar mot grus - det är de minnena som sitter kvar starkast, starkare än något enskilt lopp jag vann eller förlorade.

Ett Testkapitel

Det var min far Erik som en gång i tiden lärde mig allt om travet. Han tränade själv Tvåan i många år, en fux med ett temperament av stål, och det var genom honom jag första gången kände doften av stallgången på riktigt. Erik var min far till kärnan, men han var också far till min syster Maria, som växte upp lika insyltad i hästarna som jag.

När jag själv blev äldre gifte jag mig med Birgitta, som aldrig riktigt förstod varför vi firade en bra kvalideter mer än en jul. Men hon stod ut, och det ska hon ha cred för.

Fyran, som jag senare kom att äga, var avel efter just Tvåan — man kunde se det i steget, samma explosiva kraft ur startspåret. Fyran hade också en syster, Femman, som aldrig blev lika snabb men desto mer envis. Ett riktigt syskonpar, de två, med samma envishet som sin far hade haft.

Det roliga är att Maria, min syster, till slut blev den som tränade Fyran mot slutet av hästens karriär — cirkeln slöts på sätt och vis, från far till dotter till häst. Projektgruppen ska genomföra en kartläggning av behovet.